

[Askjær Jørgensen]

niveau, hvor de sulter ihjel, men så heller ikke mere, uanset hvor meget der skal bruges for at administrere det. Det er dér, den store skillelinje går mellem socialdemokratiet og det menneskevenlige fremskridtsparti.

I øvrigt synes jeg faktisk, at hr. Tinning skylder os alle sammen en undskyldning, for når man ser, hvad det egentlig var, der stod dengang, var det grove påstande, hr. Tinning kom med, og dem synes jeg hr. Tinning for god ordens skyld skulle tage i sig igen.

Socialministeren (Bent Hansen):

Jeg skylder fru Inge Krogh et svar på et konkret spørgsmål, der blev stillet til mig før. Fru Inge Krogh spurgte, om det er en forudsætning for at få varnehjælp, at en pensionist har fuldt pensionstillæg. Nej, det er det ikke; det bestemmes jo suverænt ude i kommunerne. Men jeg kan godt forstå anledningen til misforståelsen, idet det i bemærkningerne til lovforslaget står nævnt som en fordelingsnøgle mellem staten og kommunerne. Men det er altså ikke et fordelingskriterium mellem kommunen og den enkelte pensionist. Det er muligt, at det er deraf, at misforståelsen er opstået.

Så skal jeg sige til fru Lis Møller, at vi på det punkt, hvor fru Lis Møller efterlyste et svar, nok lettere kan finde hinanden. Vi kan muligvis fra ministeriet udstede nogle vejledende retningslinjer, men jeg må samtidig sige, at lovrundlaget, som det er i dag, ikke giver os mulighed for direkte at diktere kommunerne.

Hr. Askjær Jørgensens bemærkning om, at socialdemokraterne ønsker, at pensionisterne skal holdes lige over det niveau, hvor de sulter ihjel, er næppe en bemærkning, som man forventer jeg skal komme med en seriøs kommentar til.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Som jeg allerede har sagt det et par gange, og som jeg gerne gentager, var det forkert, da jeg hævdede, at den sociale pensionsfond var blevet nedlagt. Det vil jeg gerne give både hr. Askjær Jørgensen og alle andre, der måtte ønske det, en undskyldning for.

Endvidere er det rigtigt, at jeg i øvrigt fremsatte noget, som hr. Askjær Jørgensen kaldte en række grove påstande, men dem vil

jeg selvfølgelig ikke bede om undskyldning for. Ikke fordi jeg holder af at være grov, men fordi de såkaldt grove beskyldninger var rigtige.

Det, jeg sagde i mit indlæg, og som jeg stadig mener er rigtigt, er, at man med den beslutning, som man traf sidste år i december, har fjernet en øremærkning, der gik ud på, at de dårligst stillede folkepensionister skulle have en forbedring. Det blev med forskellige ændringer efterhånden noget, som først skulle træde i kraft fra 1985. Man skulle have en forbedring, der kort kan gøres op til noget i retning af 7.000–8.000 kr. om året. Den øremærkning er fjernet. Det kan man så kalde en grov påstand.

Dernæst siger man, at man har fjernet indbetalingerne til den sociale pensionsfond. Det er jo for så vidt rigtigt, men man har samtidig opretholdt disse indbetalinger. Det er faktisk sådan, at de danske skatteydere stadig væk betaler den omtalte særskat. Det, som har ændret sig, er, at den nu ikke er bundet til en forbedring af de dårligst stillede folkepensionisters vilkår.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Ja men vi har stadig væk ikke fået en forklaring fra hr. Tinning på, om han virkelig tror, at man ved at øremærke et eller andet beløb dermed har sikret folkepensionisterne nogen som helst rimelig tilværelse. For hvad hjælper det, hvis man så beskatter dem helt vanvittigt eller gør deres boliger dobbelt så dyre, som de behøver at være, på grund af høje renter og alle mulige andre tåbeligheder eller lægger 500–700 kr. på hver ton olie, de skal bruge til at opvarme? Hvad hjælper det, at vi har nogle penge, der er øremærkede til pensionisterne, hvis man så mishandler dem på alle leder og kanter på anden måde? Det hjælper ingenting, og det burde hr. Tinning forstå.

Det, det drejer sig om med hensyn til at give pensionisterne en menneskelig tilværelse, er simpelt hen, at folketinget forstår, at det ikke hjælper, at man giver dem noget med den ene hånd, når man tager dobbelt så meget med den anden. Det er det, hr. Tinning gør sig til talsmand for; det gør vi ikke.